

sidder her, fordi grundloven giver os mulighed for at sidde her.

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Så leverede hr. Jens Hald Madsen, synes jeg, et eksempel på, hvad den tætte inddragelse betyder. Som hr. Jens Hald Madsen redegjorde for, var der udsendt en pressemeddelelse fra landsstyreformanden, og den kunne man jo så bare læse. Det er jo rart at vide, hvor regeringen synes, at grænserne for det er. Det er det ene.

Jeg vil godt spørge igen: Hvad betyder den sidste sætning? Det er jo ikke nok at sige, at vi altid kan rejse en ny forespørgselsdebat. Det tror jeg hovedparten af os er opmærksomme på. Det afgørende spørgsmål er følgende: Godkendes opgradering af Thuleradaren med denne vedtagelse – ja eller nej – efter hr. Jens Hald Madsens opfattelse? Det er helt afgørende, at vi får et klart svar på det.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Ja, at se bort fra de to grønlandske repræsentanter synes jeg er helt fantastisk. Det overgås kun af, hvis man siger, at det her også er grundlovsstridigt. Så kan det næsten ikke blive værre.

Jeg kan ikke se, at der skulle være nogen som helst onde intentioner i den proces, der har været. Det, at vi har denne forespørgselsdebat, er da et udtryk for netop at følge rigsfællesskabet, netop at følge grundloven i forhold til, at der skal være en debat. De to grønlandske repræsentanter har jo alle muligheder for nu at have en debat og en dialog. Det er jo slet ikke noget problem. Og derfor synes jeg, at det måske er lige vel overdrevet at sige, at det her det er grundlovsstridigt. Det synes jeg.

Så med hensyn til hr. Villy Søvnald omkring den sidste linje: Det, det egentlig handler om, nemlig at nå til enighed, er vel, at der er det udspil. Og grunden til, jeg nævner den pressemeddelelse, har hverken noget at gøre med arrogance eller ikke at inddrage nogen som helst. Jeg går da bare ud fra, at når der endda har været en pressemeddelelse, som sådan set går ud på på demokratisk vis at komme ud til alle, også ikkepolitikere, og forklare, hvad forhandlingsudspillet er, så kender man til den danske regerings og til det grønlandske landsstyes holdning til de kommende forhandlinger.

Det er sådan set blot et udtryk for at sige, at der er størst mulig åbenhed, og åbenheden ligger også i, at vi nu kan sidde og diskutere det. Det er, som om at i stedet for at se positivt på alle de processer, alle de emner, vi diskuterer og diskuterer og taler om og laver om, i stedet for at sætte pris på den proces, der foregår, som er så positiv, så skal man altså sidde og kigge på, om ikke der foregår noget negativt. Jeg synes, det er ret ubegrundede klager, man kommer med.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Jeppe Kofod.

Jeppe Kofod (S):

Den 29. april 2003 havde vi i Folketinget en meget omfattende debat om missilforsvarsplanerne, om konsekvenserne, som jeg synes var meget fornuftig. I dag har vi så en forespørgsel omkring det videre forløb i forhold til det konkrete spørgsmål om en eventuel opgradering af Thuleradaren på Grønland.

Jeg vil gerne indlede med at sige, at jeg synes, det er meget positivt, at der er nået en aftale – det var der ikke på daværende tidspunkt, den 29. april – mellem det grønlandske hjemmestyre og den danske regering om den videre proces, og at den aftale, som indeholder fem forskellige elementer, jo også indeholder et konkret forhandlingsudspil til den amerikanske regering, som ser meget fornuftigt ud.

I Socialdemokratiet lægger vi utrolig meget vægt på, at hele håndteringen af spørgsmålet om Thule selvfølgelig foregår i tæt dialog med aktiv inddragelse af og i forståelse med Grønland og Grønlands hjemmestyre.

Kl. 10.35

Jeg vil også gerne understrege til det forslag til vedtagelse og i øvrigt hele forespørgslen, som jeg kan se, at både hr. Søren Søndergaard og hr. Villy Søvnald er medstillere til, at den måde, man skal læse forslaget på, jo er meget klar, specielt det, der blev spurgt om i den sidste sætning, at inden en opgradering af Thuleradaren altså kan finde sted, skal der jo være et forhandlingsresultat mellem den amerikanske, grønlandske og danske regering.

Og det er klart, at får man opfyldt sine ønsker, får man opfyldt det, der ligger i udspillet til forhandling, så er det vel også begge parters opfattelse, at man så har opnået det, man skulle med forhandlingen, og så er man klar til at svare positivt på amerikanernes henvendelse. Det må